

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex cap. 5. & 6. lib. 2. Tobiae, in quibus describitur
Tobiae Senioris gaudium ab Angelo nuntiatum recusantis desolatio.
Junioris Tobiae itinerantis timor, conceptus à viso pisce, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

in victimam offerendô, poterat Præceptum isthoc vocare in dubium: an divinis illud sit conforme promissis, sibi olim de multiplicando semine factis? sed teste S. Chrysof. Homil. 47. in Genes. *Horum nihil cogitabat Justus ille, sed sicut gratus famulus omiffâ omni ratione humanâ, unam tantum rem curabat, ut imperata opere impleveret.* Poterant servi illi, in Nuptiis Evangelicis Hydrias aquâ implere jussi, ocius replicare: ad defectum vini supplendum non aquâ, sed vinô opus esse: sed nec ullum verbum reponere auditi, impleverunt eas usque ad summum. Quàm multos econtra inter Christianos reperire est subditos, qui si audierint aliquid sibi imperari novum, cujus rationem non satîs perspetam habent, imitantur Apostolos Matth. 14. dicentes: *quia Phantasma est.* Mussitant ergò, carpunt imperia; cum tamen probè sciant: Deum ipsum per Prælatos imperare. Examina: an non & tu quoque ex talium subditorum sis numero? & nî velis æternam animæ ruinam cum rebellibus Angelis intueri, claude nunc mentis oculos auditis Dei & Superiorum tuorum mandatîs. Habebis haud dubiè multa Bona, in perpetuum cum Tobia viro obedienti possidenda, si cum eo *timueris Deum.* & eos, qui locô Dei tibi præfident, taliqûe timore adactus cæcam eorum imperiis obedientiam impenderis.

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 5. & 6. lib. Tobia, in quibus describitur Tobia Senioris gaudium ab Angelo nuntiatum recusantis desolatio. Junioris Tobia itinerantis timor, conceptus à viso pisce, sed animati à Raphaelè ad apprehendendum eum, & exenterandum &c.

Considera I. **S**I Tobias Senior vir apprimè pius, & plenè resignatus N. 368. in Dei beneplacitum, tam ægrè tulerit corporalem cæcitatem, ut ab Angelo Raphaelè sibi denuntiatum penitus recusarit gaudium, inquit cap. 5. *Quale gaudium mihi erit, qui in tenebris sedeo, & lumen Cæli non video? ô quàm ægrè latûri sint homines cæcitatem illam, quæ non tantum corporales eorum oculos, sed & animam ipsam totâ æternitate afficiet, & vî cujus tartarcis involuti tenebris, nec minimum divini solis radium, quô sancti perfruuntur in Cælo, erunt unquam visuri.* Non sine Mysterio Christus Dominus post hæc verba Evangelii: *Projicite eum in tenebras exteriores, immediatè sub-* jungit:

jungit: *ibi erit fletus & stridor dentium*. Ut sic amarissimas lacrymas, & inexplicabiles animæ mœrores exprimeret, quos in damnatis infernales generant caligines. Si teste Joanne Apocalypseos cap. 9. per unicum Tartarei abyssi aperturam, brevissimò tantum temporis spatiò durantem, tanta in copia obscurissimus exiit fumus, qui ad obtenebrandum universum aërem, & obscurandum integrum solem suffecerit: ò quàm spissæ tenebræ replebunt Infernum, in quo fumus iste quaquaversum dispersus, totà durabit æternitate, novis semper incrementis auctus? & quas inde pœnas sentient, talibus tenebris circumspectæ, & obvoluptæ animæ? si materialis sol, extremis mundi temporibus obscurandus, miseros mortales eâ cruciabit plagâ, ut juxta effectum Christi præ nimio timore *arescent*: quàm plagam experientur illi, quibus non materialis tantum, sed & spiritualis ille sol, qui teste Joanne illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, occidit, totà æternitate non ultra eis oriturus? ò Christiane Lector! ne tu à via veritatis aberrans, in tantas aliquando tenebras incidas, Angelum tibi in custodiam datum, instar junioris Tobia semper sequere, ejus monitis & inspirationibus promptum gerendò morem. Utque emensâ hujus vitæ viâ jucundò oculò aspicias Cœli solem, & fruaris cœlitum deliciis & divitiis, sufficiat tibi cum inope Tobia *Paupertas tua*: ne auri argentiq̃ue fallacissimò fulgore deceptus, & excæcatus, cogaris inter tenebras exteriores, æternam corporis & animæ tuæ cæcitatem cum miserrimo Epulone Evangelico deplorare.

N. 369. *Considera 2.* Christianos, iter Perfectionis Duce Deò & Angelò Custode ingressuros, ut vix cœperint, pedes bonorum affectuum lavare in fluvio austerioris vitæ, illicò experiri gravissimas carnis Dæmonisque tentationes, quæ instar voracissimi piscis contra eos assurgunt, ut ad sæculi vanitates, & perituras delicias eos pertrahant. Inde exterriti sæpè cum Tobia juniore c. 6. v. 4. exclamant: *Domine! intravit me*. Verùm adest talibus divina Inspiratio, voce Archangeli Raphaëlis utens, dicendò: *apprehende branchiam ejus, & trahere eum ad te &c. exentera hunc piscem &c.* Considerans intestina ejus, invenies in eis fel, quod mundus & caro suis in deliciis & voluptatibus reconditum habet, & hoc ipsum ritè perspectum medicinæ locò tibi serviet, ad unguendos mentis tuæ oculos, in quibus est *Albugo* vanitatis, & sanabuntur v. 9. citati cap. Eris ergò per contemplationem intuiturus æternas cœli delicias, & in uxorem venustissimam obtenturus *Saram*, unio-

nem

nem videlicet cum Deo. Quis talia perpendens non exclamet cum nostro Gersen. lib. 3. cap. 10. §. 5. de imitat. Christi: *ò amplectendum, & semper optandum servitium. quò summum promeretur bonum, & gaudium acquiratur sine fine mansurum!* Quid ergo Christiane Lector diu moraris, tam beatum ingredi iter? quid vanò timore sacræ disciplinæ rigorem horridi intar piscis fugis? quid varii tentationum impetus te ita examinant? his omnibus si strenuè obviaveris, facili conatu per divinam gratiam ea mactabis. Cogita: quot pueri & puellæ complexionis tenerrimæ repertæ sint, qui omnes gloriosissimè de isthoc pisce triumphârunt. At repones forsan: *edò res tuas jam devenisse, ut monitis Apostoli obtemperaturus, non valeas quærere solutionem, uxori alligatus.* Ergo hoc saltem age, quod idem Apostolus 1. Corinth. 7. monet agendum, asserens: *reliquum est, ut qui habent uxores, tanquam non habentes sint &c.* Imiteris Tobiam, cohabitandò uxori tuæ amore filiorum magis, quàm libidine ductus v. 22. citati cap. *Qui enim conjugium teste S. Scriptura ibidem IV. 17. suscipiunt, vel edò utuntur, ut suæ libidini ita vacent sicut equus & mulus, quibus non est intellectus, habet potestatem Daemonium super eos.*

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 7. 8. & 9. lib. Tobie, in quibus describitur quomodo Tobias junior à Raguele agnitus, honorificè exceptus, & Sara copulatus sit. Raguel verò Tobie viventi sodi jusserit sepulchrum, ratus: eum ab Assmodeo instar priorum maritorum fore necandum &c.

Considera 1. **Q**UAM clara paternæ Pietatis Imago soleant esse filii, N. 370. benè educati: Raguel enim, qui Seniore Tobiam testibûs Chronitûs quadraginta quatuor annis nunquam fuerat intuitus, maximò itineris spatiò ab eo sejunctus, juniore Tobia vix conspectò exclamat cap. 7. v. 2. *Quam similis est juvenis iste consobrino meo, puta Tobie Seniori.* Verissimè igitur ait Eccles. c. 11. *In filiis suis cognoscitur vir, non spectandò tantum corporalem, sed vel maximè moralem figuram, dicente S. Ambrosiò in Glossa: Unusquisque in filiis suis æstimatur: si filios suos benè instruxit, & disciplinis erudit.* Christus Dominus incredulæ Synagogæ demonstraturus, verum se esse filium æterni Patris, hâc utitur Phrasî apud Joannem c. 8. dicens: *Antequam Abraham*